

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ludmily Sandnerové a soudců JUDr. Jana Ryby a Mgr. Ivety Postulkové ve věci

žalobce: **V. M. N.**, narozený dne XXX
státní příslušnost Vietnamská socialistická republika
zastoupený advokátem Mgr. Markem Sedlákem
sídlem Příkop 8, 602 00 Brno

proti
žalovanému: **Velvyslanectví České republiky v Hanoji**
sídlem 13 Chu Van An, Hanoj, Vietnam
organizační útvar Ministerstva zahraničních věcí
sídlem Loretánské nám. 5, 118 00 Praha 1

o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem žalovaného ze dne 5. 9. 2017,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá nárok na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobou podanou u Městského soudu v Praze se žalobce domáhal ochrany soudu před nezákonným zásahem žalovaného ze dne 5. 9. 2017, který spočívá ve vrácení jeho žádosti o vydání povolení k dlouhodobému pobytu za účelem sloučení rodiny zastupitelským úřadem České republiky v Hanoji (dále jen „žalovaný“ nebo „ZÚ“).

2. Ke skutkovým okolnostem případu žalobce uvedl v žalobě, že se osobně dne 5. 9. 2017 dostavil se svou zástupkyní na ZÚ k podání žádosti o vydání povolení k dlouhodobému pobytu za účelem sloučení rodiny a byl na základě sjednaného termínu pro podání žádosti o dlouhodobé vízum vpuštěn v úředních hodinách do vnitřních prostor žalovaného.
3. Po předání žádosti zaměstnankyni žalovaného byla žádost i s náležitostmi žalobci vrácena zpět, a to se stejnopisem záznamu o usnesení o nepřijatelnosti této žádosti.
4. *V prvním žalobním bodu* žalobce nesouhlasí s postupem žalovaného, který mu žádost vrátil jako nepřijatelnou z důvodu, že si cizinec předem nesjednal termín k podání žádosti. Žalobce namítá, že termín sjednan měl, i když uznává, že se jednalo o termín k podání žádosti o schengenské vízum, tvrdí však, že jinak by se do vnitřních prostor žalovaného nedostal.
5. Dle žalobce není žalovaný oprávněn na základě platné právní úpravy posoudit žádost jako nepřijatelnou podle § 169h odst. 1 písm. a) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění účinném od 15. 8. 2017 (dále jen „zákon o pobytu cizinců“). Žádost je nepřijatelná pouze v případě, když cizinec nedodrží způsob sjednání termínu pro podání žádosti, který stanoví zákon o pobytu cizinců. Dle žalobce však zákon žádný způsob sjednání termínu pro podání žádosti nestanoví a uvedené ustanovení je tak v současné době obsoletní. Žalobce si je vědom ustanovení § 169f zákona o pobytu cizinců, podle něž je žadatel povinen sjednat si termín osobního podání žádosti způsobem, který zastupitelský úřad zveřejní na své úřední desce. Dle žalobce je však nutné toto ustanovení aplikovat spolu s § 169h odst. 1 zákona, což znamená, že samotný způsob sjednání termínu musí být uveden v zákoně. Žalovaný na své úřední desce zveřejnil informaci, že termíny pro osobní podání žádostí se sjednávají prostřednictvím systému Visapoint. Takový způsob sjednání však není v zákoně o pobytu cizinců uveden. Žalobce se pokusil termín tímto způsobem opakovaně sjednat, avšak bezúspěšně, má proto za to, že zavedený systém registraci fakticky neumožňuje. Proto žalobce dosáhl vpuštění do prostor žalovaného na základě registrace k podání žádosti o dlouhodobé vízum.
6. *Ve druhém žalobním bodu* žalobce uvádí, že v záznamu o usnesení je uvedeno, že žádost je nepřijatelná, neboť nebyla podána osobně. Dle žalobce se jedná o nepravdivé tvrzení. Před vstupem do prostor i na podací přepážce byla zkontrolována jeho totožnost. Se zástupkyní byl osobně přítomen podání žádosti a osobně jednal i s úřední osobou a tlumočníkem žalovaného. K tomu žalobce dodává, že žalovaný měl podle § 18 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) sepsat protokol o podání žádosti. Povinnost sepsání protokolu vychází ze speciální úpravy § 169d odst. 2 zákona o pobytu cizinců, dle něž je nepochybně osobní podání žádosti jiným úkonem souvisejícím s řízením, při němž dochází ke styku s účastníky řízení. Pokud by žalovaný splnil tuto povinnost, nemusel by žalobce v soudním řízení prokazovat osobní přítomnost žadatele.
7. Žalovaný v písemném vyjádření navrhl zamítnutí žaloby a k meritu věci uvedl, že usnesení vydané podle § 169h odst. 3 zákona o pobytu cizinců nezakládá, nemění ani neruší práva a povinnosti cizince. Podle tohoto ustanovení jsou usnesením pouze sděleny cizinci důvody nepřijatelnosti a zákon nepředpokládá žádný opravný prostředek, což ostatně vyplývá i z důvodové zprávy k zákonu č. 222/2017 Sb., kterým se mění zákon o pobytu cizinců.

8. K údajnému nezákonnému odmítnutí přijetí žádosti žadatele a upuštění od osobního podání žalovaný uvádí, že podle § 169h odst. 1 písm. a) zákona o pobytu cizinců je žádost nepřijatelná, pokud si cizinec předem nesjednal termín podání žádosti. Podle odstavce 2 má být žádost podána osobně v době určení pro jednotlivé druhy a účely pobytových oprávnění při současném splnění sjednání termínu osobního podání žádosti podle § 169f zákona. Ze systematiky ustanovení zákona o pobytu cizinců vyplývá, že žadatel se musí zaregistrovat pro druh a účel pobytového oprávnění, které skutečně zamýšlí podat. Rovněž i z důvodové zprávy k zákonu č. 222/2017 Sb. vyplývá, že podání musí být učiněno v době stanovené pro daný typ pobytového oprávnění. S uvedeným koresponduje i povinnost osobního podání žádosti, která se váže ke konkrétnímu druhu a účelu pobytového oprávnění. Jestliže žadatel činí projev vůle směřující k podání žádosti o schengenské vízum, ale ve skutečnosti mu jde o získání povolení k dlouhodobému pobytu, pak se jeho vůle objektivně rozchází s jejím vnějším projevem a jedná se o tzv. disimulované jednání, kdy simulované jednání slouží k zastření jednání, k němuž projev vůle skutečně směřuje. Takové jednání nepoživá soudní ochrany. Žalobce se v daném případě registroval pro jiný druh a účel pobytu, než pro který následně podal žádost. Tímto postupem nesplnil registrační povinnost stanovenou § 169h odst. 1 písm. a) zákona o pobytu cizinců a žádost je tak nepřijatelná.
9. Žalovaný upozorňuje na § 169f zákona o pobytu cizinců, v němž zákon jednoznačně stanoví způsob sjednání termínu osobního podání žádosti, a to tak, že určení konkrétního způsobu ponechává na zastupitelském úřadu. Žalovaný tak v souladu s tímto ustanovením určil a prostřednictvím internetových stránek zveřejnil způsob sjednávání termínů pro osobní podání žádosti prostřednictvím objednávacího systému Visapoint.
10. Žalovaný nijak nerozporuje přítomnost žalobce v prostorách ZÚ Hanoj, avšak povinnost osobní účasti se váže na splnění povinnosti sjednání termínu osobního podání žádosti. Vzhledem k tomu, že žalobce nesplnil registrační povinnost pro podání žádosti pro daný druh a účel pobytového oprávnění, je potřeba na žadatele hledět, jako by nebyl osobně přítomen.
11. K namítané nefunkčnosti systému Visapoint žalovaný uvádí, že od novelty účinné od 15. 8. 2017 zákonná úprava výslovně zmocňuje zastupitelské úřady k provádění regulace podávaných žádostí (§§ 169d odst. 2, 169f a 169h zákona o pobytu cizinců). Zákonodárce tak stanovil, že ne každý má právo na podání žádosti, ale pouze ti, kteří vyhoví požadavku na sjednání termínu osobního podání žádosti, představující regulační nástroj počtu žadatelů. Za tímto účelem zvolil žalovaný jako způsob sjednání termínu pro osobní podání žádosti systém Visapoint.
12. Skutečnost, že se žadateli nepodařilo zaregistrovat se z důvodu nedostatku volných termínů, nasvědčuje tomu, že systém Visapoint naopak funguje a naplňuje svůj účel, tedy regulaci počtu žádostí o pobytová oprávnění, neboť zájem o daná pobytová oprávnění je mnohem vyšší, než jsou kapacitní možnosti žalovaného žádosti zpracovat. I když mohla být čekací doba na volný termín frustrující, neopravňuje žadatele k obcházení stanoveného způsobu podání žádosti. Z těchto důvodů žalovaný navrhuje, aby soud žalobu zamítl jako nedůvodnou.
13. U jednání, které se u soudu konalo dne 16. 5. 2018, zástupce žalobce setrval na všech námitkách uplatněných v žalobě a žalovaný navrhl zamítnutí žaloby jako nedůvodné s poukazem na rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 1. 2018, č.j. 6 Azs

324/2017-32 a ze dne 23. 2. 2018, č.j. 5 Azs 312/2017-33 či rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 10. 5. 2018, č.j. 5 A 193/2017-45.

14. Městský soud v Praze posoudil věc takto:

15. Podle ust. § 82 s. ř. s. *každý, kdo tvrdí, že byl přímo zkrácen na svých právech nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením správního orgánu, který není rozhodnutím, a byl zaměřen přímo proti němu nebo v jeho důsledku bylo proti němu přímo zasazeno, může se žalobou soudu domáhat ochrany proti němu nebo určení toho, že zásah byl nezákonný.*
16. Podle ust. § 87 odst. 1 s. ř. s. *soud rozhoduje na základě skutkového stavu zjištěného ke dni svého rozhodnutí; rozhoduje-li soud pouze o určení toho, zda zásah byl nezákonný, vychází ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době zásahu.*
17. Podle ust. § 87 odst. 3 s. ř. s. *soud zamítne žalobu, není-li důvodná.*
18. Podle § 169d odst. 2 věta první zákona o pobytu cizinců *osobním podáním žádosti se rozumí úkon žadatele, při kterém se žadatel osobně dostaví ke správnímu orgánu, u kterého má být žádost podána, a osobě přímo se podílející na výkonu pravomoci správního orgánu určené k přijetí žádosti podá žádost v době určené pro jednotlivé druhy a účely pobytových oprávnění a ve formě a způsobem, který stanoví tento zákon.*
19. Podle § 169f zákona o pobytu cizinců *žadatel je povinen si předem sjednat termín osobního podání žádosti o udělení dlouhodobého víza nebo žádosti o vydání povolení k dlouhodobému pobytu nebo trvalému pobytu způsobem, který zastupitelský úřad zveřejní na své úřední desce.*
20. Podle § 169h odst. 1 písm. a) zákona o pobytu cizinců *žádost o udělení dlouhodobého víza a žádost o prodloužení doby platnosti dlouhodobého víza a doby pobytu na území na toto vízum nebo žádost o vydání povolení k dlouhodobému pobytu nebo trvalému pobytu je nepřijatelná, jestliže cizinec si předem nesjednal termín podání žádosti o udělení dlouhodobého víza nebo žádosti o vydání povolení k dlouhodobému pobytu nebo trvalému pobytu způsobem stanoveným tímto zákonem.*
21. Podle § 169h odst. 3 zákona o pobytu cizinců *nepřijatelnost žádosti zjišťuje u žádosti podané na zastupitelském úřadu zastupitelský úřad a u žádosti podané ministerstvu ministerstvo. Je-li žádost nepřijatelná, řízení není zahájeno a na žádost se hledí, jako by nebyla podána; tuto skutečnost ministerstvo nebo zastupitelský úřad cizinci písemně sdělí včetně důvodu nepřijatelnosti, učiní o ní usnesení do spisu a vrátí tiskopis žádosti, veškeré předložené doklady a správní poplatek, pokud byl uhrazen. Nepodá-li cizinec žádost osobně, ač je k tomu podle tohoto zákona povinen, postupuje se obdobně podle věty druhé.*
22. Předně soud upozorňuje, že s účinností od 15. 8. 2017 byl novelizován zákon o pobytu cizinců, a to zákonem č. 222/2017 Sb., kterým se mění zákon č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony. Na základě uvedené novely došlo ke změně právní úpravy takovým způsobem, že podání žádosti o pobytové oprávnění lze podmínit předchozím sjednáním termínu pro osobní podání žádosti (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 1. 2018, č.j. 6 Azs 324/2017-32).
23. Podanou žalobou se žalobce domáhá, aby soud autoritativně určil, že vrácení žádosti o dlouhodobý pobyt jako nepřijatelné, představuje nezákonný zásah. Z uvedeného je tedy bez dalšího zřejmé, že žalobce usiluje výslovně o určení, že tvrzený zásah byl nezákonný, a

proto soud shledal žalobu přípustnou bez ohledu na to, zda se žalobce mohl domáhat ochrany svých práv jinými právními prostředky (viz § 85 s. ř. s.).

24. Ze spisu je patrné, že není sporu mezi stranami o tom, že žadatel měl sjednaný termín podání žádosti prostřednictvím systému Visapoint. Strany se shodují i v tvrzení, že sjednaný termín se týkal jiného pobytového oprávnění (schengenské vízum), než o které skutečně žadatel usiloval (dlouhodobý pobyt).
25. S ohledem na popsanou situaci, je třeba posoudit otázku, zda podání žádosti o jiné pobytové oprávnění, než pro které má žadatel sjednaný termín v systému Visapoint, mohl žalovaný posoudit jako nepřipustné, či nikoliv.
26. V daném případě se tedy žalobce dostavil do prostor žalovaného ve sjednaném termínu pro podání žádosti o schengenské vízum, přičemž účelem jeho přítomnosti bylo podání žádosti o povolení k dlouhodobému pobytu. Z tohoto důvodu pracovník žalovaného odmítl předmětnou žádost jako nepřipustnou. Z uvedeného vyplývá, že žalobce se dostavil sice v úředních hodinách, avšak určených pro jinou agendu. Jinými slovy žalobce organizační opatření v podávání jednotlivých druhů žádostí nerespektoval, a přesto se domáhal po žalovaném, aby jeho žádost přijal, byť se nedostavil v úředních hodinách pro příslušnou agendu (podávání žádostí o dlouhodobý pobyt).
27. Na tomto místě soud považuje za vhodné zdůraznit - v obecné rovině - význam úředních hodin všech správních úřadů, nejen ZÚ, neboť všechny správní úřady mají vyhrazeny své úřední hodiny pro veřejnost a pouze v těchto svých úředních hodinách správní úřady „úřadují“ na venek, nebrání-li tomu okolnosti vyšší moci. Tedy pouze ve svých úředních hodinách může správní úřad vyřizovat záležitosti týkající se jeho konkrétní činnosti (např. osobně podanou žádost o vydání občanského průkazu, pasu, či rodného listu, přijme obecní úřad prostřednictvím příslušného odboru a výlučně ve svých úředních hodinách k tomu určených, nebo katastrální úřad přijme osobní podání také pouze ve svých úředních hodinách).
28. V návaznosti na uvedené nelze dle soudu žalovanému klást k tíži, že zcela důvodně požadoval po žalobci, aby se k vyřízení žádosti, kterou mu předložil, k němu dostavil v příslušných úředních hodinách pro danou agendu, a to v souladu se zákonnou úpravou obsaženou v zákoně o pobytu cizinců.
29. Stanovení úředních hodin pro jednotlivé typy pobytových oprávnění nelze mít za svévolné opatření, neboť žádosti pro jednotlivé druhy pobytových oprávnění žadatelů je žalovaný povinen vyřizovat rovnoměrně tak, aby mohl vyřídit všechny typy podání (v daném případě vietnamských) žadatelů, resp. aby nedošlo k upřednostnění buď nějakého typu pobytového oprávnění či žadatele oproti jinému. V opačném případě by tak ZÚ se mohl dopustit nežádoucího porušení zejména Listiny základních práv a svobod, popř. správního řádu, jelikož by tak preferoval určité žadatele, a tím porušil zásady řádného vedení státní správy. Způsob, který v nyní projednávané věci žalovaný zvolil, tj. sjednání termínu online prostřednictvím bezplatného registračního systému, nepovažuje soud za nikterak závadný. Pokud žalobce měl v úmyslu podat svou žádost o pobytové oprávnění u žalovaného, byl pak povinen daný požadavek respektovat a řádně podle pokynů žalovaného postupovat.
30. K námitce chybějící zákonné úpravy ohledně stanovení způsobu sjednávání termínů pro podávání žádostí soud konstatuje, že takové ustanovení český právní řád zná.

31. Podle ustanovení § 169f zákona o pobytu cizinců je žadatel *povinen si předem sjednat termín osobního podání žádosti o udělení dlouhodobého víza nebo žádosti o vydání povolení k dlouhodobému pobytu nebo trvalému pobytu způsobem, který zastupitelský úřad zveřejní na své úřední desce*. Pokud by zákonodárce měl v úmyslu v zákoně zcela konkretizovat způsob sjednání termínu osobního podání žádosti, pak by posuzované ustanovení muselo znít zcela odlišně. Zákonodárce však v § 169h odst. 1 zákona stanovil, že cizinec je povinen si předem sjednat termín podání žádosti způsobem stanoveným tímto zákonem a současně v souladu s tímto ustanovením určil v § 169f tohoto zákona, že způsob stanoví ZÚ s podmínkou zveřejnění na své úřední desce. Takováto úprava vychází z nutnosti reálného posouzení specifických podmínek každého ZÚ. V daném případě žalovaný v souladu s právní úpravou v zákoně o pobytu cizinců určil a prostřednictvím internetových stránek zveřejnil způsob sjednávání termínů pro osobní podání žádosti prostřednictvím objednávacího systému Visapoint a takto své zákonné povinnosti dostál.
32. Žalobce rovněž tvrdí, že se snažil několikrát bezúspěšně registrovat na termín pro podání žádosti o dlouhodobý pobyt. Z toho usuzoval, že zvolený systém registrací neplní svoji funkci a že mu tato registrace byla objektivně znemožněna.
33. K takto obecně pojaté námitce soud uvádí, že se ztotožňuje s žalovaným, že pokud se žadateli nedařilo zaregistrovat v systému z důvodu nedostatku volných termínů, svědčí tato skutečnost o tom, že systém Visapoint funguje a naplňuje svůj účel, tedy regulaci počtu žádostí o pobytová oprávnění, neboť zájem o daná pobytová oprávnění je mnohem vyšší, než jsou kapacitní možnosti žalovaného žádosti zpracovat. Soud nemohl přehlédnout, že žadateli se podařilo registrovat pro termín podání žádosti o schengenské vízum. Tato skutečnost tak nesvědčí o pravdivosti vznesené námitky, tedy tvrzené nefunkčnosti systému Visapoint. Skutečnost, že se konkrétnímu žadateli po určitou dobu nedařilo opakovaně přihlásit na volný termín, nelze samu o sobě považovat za selhání registračního systému.
34. Z ustanovení § 169h odst. 3 zákona o pobytu cizinců, dle něhož *„Je-li žádost nepřijatelná, řízení není zahájeno a na žádost se hledí, jako by nebyla podána; tuto skutečnost ministerstvo nebo zastupitelský úřad cizinci písemně sdělí včetně důvodu nepřijatelnosti, učiní o ní usnesení do spisu a vrátí tiskopis žádosti, veškeré předložené doklady a správní poplatek, pokud byl uhrazen.“* vyplývá, že se zde jedná o usnesení, kterým se cizinci nezakládají, nemění či neruší práva a povinnosti a tudíž jej není nutno odůvodňovat, nýbrž jde o usnesení informačního charakteru. Tento názor je vysloven i v důvodové zprávě k zákonu č. 222/2017 Sb., konkrétně k § 169h: *„Odstavec 3 pak stanoví, v jakých případech zjišťuje nepřijatelnost žádosti zastupitelský úřad a v jakých Ministerstvo vnitra, a dále postup v případě podání nepřijatelné žádosti. Pokud je podána nepřijatelná žádost, nepovažuje se řízení o žádosti za zahájené a obdobně jako v případě nesplnění povinnosti osobního podání žádosti se důvod nepřijatelnosti cizinci písemně sdělí a vrátí se listiny, které byly součástí nepřijatelné žádosti. Z hlediska formy se jedná opět o sdělení podle části čtvrté správního řádu. Cílem je tedy zakotvení efektivního postupu správního orgánu pro vypořádání se se zjevnými vadami, jako je např. podání žádosti na nepřislušném zastupitelském úřadu. Nejde však o zavedení postupu nepodléhajícího žádné kontrole, důvody nepřijatelnosti jsou striktně vymezeny zákonem a proti tomuto postupu správního orgánu je možné podat stížnost podle § 175 správního řádu.“*
35. Soud připomíná rovněž § 169h odst. 1 písm. a) zákona o pobytu cizinců, dle něhož *„Žádost o udělení dlouhodobého víza a žádost o prodloužení doby platnosti dlouhodobého víza a doby pobytu na území na toto vízum nebo žádost o vydání povolení k dlouhodobému pobytu nebo*

trvalému pobytu je nepřijatelná, jestliže: a) cizinec si předem nesjednal termín podání žádosti o udělení dlouhodobého víza nebo žádosti o vydání povolení k dlouhodobému pobytu nebo trvalému pobytu způsobem stanoveným tímto zákonem.“ Žalobce této povinnosti nedostál, tedy si nesjednal termín podání žádosti o vydání povolení k dlouhodobému pobytu za účelem sloučení rodiny, kterou dne 5. 9. 2017 předložil žalovanému.

36. S ohledem na výše uvedené dospěl soud k závěru, že žalovaný postupoval v souladu se smyslem a účelem § 169f zákona o pobytu cizinců, a tudíž bylo namístě dle § 169h odst. 1 písm. a) a § 169h odst. 3 zákona o pobytu cizinců usnesením poznamenaným do spisu konstatovat nepřijatelnost žádosti žalobce z důvodu nesjednání termínu k podání žádosti, sdělit tuto skutečnost žalobci a vrátit mu tiskopis žádosti, včetně předložených dokladů.
37. Soud tak shledal první žalobní bod nedůvodným.
38. *Ve druhém žalobním bodu* žalobce označuje za nepravdivé tvrzení, že nebyl osobně přítomen podání žádosti, neboť byla několikrát zkontrolována jeho totožnost pracovníky úřadu. Z vyjádření žalovaného vyplývá, že ani tato skutečnost není mezi účastníky sporná a je v souladu se spisovým materiálem.
39. Lze tedy konstatovat, že v daném případě se žalobce dostavil dne 5. 9. 2017 osobně do prostor žalovaného zastupitelského úřadu. Z ust. § 169d odst. 2 zákona o pobytu cizinců přitom vyplývá, že *„Osobním podáním žádosti se rozumí úkon žadatele, při kterém se žadatel osobně dostaví ke správnímu orgánu, u kterého má být žádost podána, a osobě přímo se podílející na výkonu pravomoci správního orgánu určené k přijetí žádosti podá žádost v době určené pro jednotlivé druhy a účely pobytových oprávnění a ve formě a způsobem, který stanoví tento zákon.*“ Povinnost osobního podání žádosti je tedy přímo spojená se splněním povinnosti sjednání termínu osobního podání žádosti ke konkrétnímu pobytovému oprávnění.
40. Nebyl-li sjednán termín osobního podání žádosti pro určitý druh pobytového oprávnění, je třeba na žadatele hledět, jako by nebyl osobně přítomen. Výše zmíněné ustanovení je možné vztáhnout i na první žalobní bod, kdy je vyžadována registrace pro podání žádosti pro daný druh a účel pobytového oprávnění. Z tohoto důvodu je dokazování osobní přítomnosti žalobce (sepsáním protokolu dle § 18 správního řádu) irelevantní, neboť přítomnost žalobce dne 5. 9. 2017 v prostorách úřadu není rozporována.
41. Z výše uvedených důvodů nedošlo ke splnění podmínky přímého zkrácení na právech žalobce ve smyslu ust. § 82 s. ř. s.
42. Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 17. 3. 2005, č.j. 2 Aps 1/2005 judikoval, že *„není-li splněna byť jen jediná z kumulativně formulovaných podmínek důvodnosti ochrany podle § 82 s. ř. s., je nutno takovou ochranu odeprít a žalobu, která se jí domáhá, zamítnout.*“ Městský soud dospěl k závěru, že tvrzený zásah nesplňuje z důvodů výše uvedených podmínku nezákonnosti, a proto žalobu jako nedůvodnou podle § 87 odst. 3 s. ř. s. zamítl.
43. O nákladech řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle kterého má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Ve věci měl plný úspěch žalovaný, avšak žalovanému v řízení žádné náklady nad rámec jeho běžných činností nevznikly. Soud proto rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů tohoto řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 16. května 2018

JUDr. Ludmila Sandnerová, v.r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje: M. H.